

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 19 juni.

1922

Lov

16 juni.

Nr. 1.

om ophevelse av lovene om øket erstatning for sjøfolk ved krigsulykke.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1922 sålydende:

Lov av 21 juli 1916 om øket erstatning for sjøfolk ved krigsulykke med tilleggslover av 25 mai 1917 og 31 mai 1918 opheves fra utgangen av året 1922.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juni 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

16 juni.

Nr. 2.

om forandring av § 19 i lov om fiskerier i Søndre og Nordre Trondhjems amter av 3. juli 1909.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1922 sålydende:

§ 19 i lov om fiskerier i Søndre og Nordre Trondhjems amter av 3 juli 1909 skal herefter lyde så:

16 juni. Det er forbudt å ligge for anker eller varp på seigrunner, Nr. 2. når der foregår seifiske med not. Ingen må komme til fortrengsel for kastet, enten ved å kaste til hinder for den allerede utkastede not, ved å ro over denne eller på annen måte. Nødvendig forankring for å bjerge allerede innkastet fangst er dog tillatt.

Likeledes er det forbudt å kaste ut fiskeslo og hoder på seigrunner.

Overtredelse straffes med bøter.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juni 1922.

Haakon.

(L. S.)

O. Blehr.

H. S. Fürst.

16 juni.

Nr. 3.

Lov

om forandring i lov om utlevering av forbrydere
av 13 juni 1908.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittelig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juni 1922 sålydende:

I lov om utlevering av forbrydere av 13 juni 1908 skal § 2 lyde således:

Utlevering kan skje for forøvelse av en forbrydelse, som efter den almindelige borgerlige straffelov kan medføre strengere straff enn fengsel i 1 år, eller en straffbar handling som — begått i Norge og under fullt tilsvarende forhold — efter den borgerlige straffelov vilde bli å anse som en forbrydelse og vilde kunne medføre straff som nevnt.

Utlevering kan også skje for forøvelse av en forbrydelse mot den almindelige borgerlige straffelovs § 200.

Endelig skal utlevering også kunne skje for en straffbar handling, som efter norsk lov vilde være å anse som en militær forbrydelse, såfremt den, bortsett fra forøverens stilling eller de forhold hvorunder den er begått, vilde ha kunnet gi anledning til utlevering. I dette tilfelle kan utlevering alene skje på det vilkår, at forbrydelsen ikke i vedkommende stat skal behandles som militær.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og 16 juni.
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl. Nr. 3.

Gitt på Kristiania slott den 16 juni 1922.

Haakon.

(L. S.)

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Strinda herred i Sør-Trøndelag fylke den 25 februar og 24 mai 1922 vedtatt beslutning om tillegg til § 7 i de ved kongelig resolusjon av 28 juli 1916 og kongelig resolusjon av 25 juni 1920 stadfestede politivedtekter for herredet.

Tillegget er sålydende:

»For å kunne ta holdeplass med kjøretøier (herunder automobiler) på offentlig gate eller plass til utøvelse av droschetravikk utkreves politiets bevilling, og kan til holdeplass alene benyttes steder, som anvises av politiet.

De, som har sådan bevilling, er pliktige til å rette sig efter de takster og det reglement for droschetravikk, som fastsettes av Strinda formannskap eller herredsstyre og til å erlegge sådan avgift til kommunekassen, som formannskapet måtte bestemme.

Avgiften settes for automobiler til minimum kr. 25,00, maksimum kr. 50,00, og for almindelige droscher og arbeidsvogner minimum kr. 15,00, maksimum kr. 30,00.

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Aardallensmannsdistrikt, Sogn og Fjordane fylke

16 juni.

Kongelig resolusjon

av 16 juni.

Nedenstående av Molde bystyre i møte den 15 mai 1922 vedtatte vedtekter for herberger og bevertner næringen i Molde, Møre fylke, stadfestes med hjemmel av § 5 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. som gjeldende inntil videre å regne fra og med 1ste juli 1922:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømnelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opptreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen samt søn- og helligdager til kl. 5 em. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet såvel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelse ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 8 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjænkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelsen av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder — såvel i skjenkelokaler som i egentlige spiselokaler med tilliggelser — hvorunder også klubblokaler — hvor der bevertes med mat og drikke, skal det være forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke, jfr. lov av 23 juli 1919.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid herberger og bevertningssteder er åpne, inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, nr. 2.

§ 9. §§ 36—38 i de ved kongelig resolusjon av 9 april 1920 stadfestede politivedtekter for Molde kjøpstad opheves.

Kongelig resolusjon

av 16 juni.

16 juni.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16. mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av Hauge-
sundbystyre i møte 3 mars 1922 om følgende tillegg
til de ved kongelige resolusjoner av 17 januar 1913 og 31
mai og 27 juni 1919 approberte almindelige helsefor-
skrifter for byen:

»I tiden 16 april til 31 desember skal all død torsk, hyse, sei, lyr, lange, brosme og kveite, over 30 cm., som i fersk tilstand tilføres Haugesund for salg eller som forhandles i Haugesund, være sleiet og innvoldene fjernet. Gjellene må dog ikke uttas.«

Kongelig resolusjon

av 16 juni.

uni.

I. I medhold av § 18 i lov angående saltvannsfisket i Finnmark av 3 august 1897 bestemmes, at der på seigrunner innen Sørøysund herred, Finnmark fylke, inn-
til videre, dog ikke utover et tidsrum av 10 — ti år —, skal være forbudt å benytte garn til fangst
av sei i tiden fra 1 juli til og med 31 august.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 juli 1922.

16 juni.

Kongelig resolusjon

av 16 juni.

I. I medhold av lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905, dens § 20, fastsettes som gjeldende inntil videre, regler for behandlingen i den ukentlige fredningstid av redskaper og innretninger, som anvendes til fangst av laks og sjørret, overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Landbruksdepartementet bemyndiges til herefter å fastsette de i den nevnte § 20 i lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. omhandlede forskrifter.

III. Nærværende resolusjon trer i kraft den 1 januar 1923. Fra samme tid opheves de av Indredepartementet under 20 februar 1895 i medhold av lov om fredning av laks og sjørret av 20 juni 1891, dens § 3, jfr. kongelig resolusjon av 17 februar 1894, pkt. II, utferdigede regler med senere endringer og tillegg.

De i post I omhandlede regler er sålydende:

A. Alle bundne redskaper, som enten under bruken er i bevegelse, såsom kastenøter (vad) — være sig almindelige eller såkalte fastgjorte — og drivgarn, eller som er beregnet på, at fisken fanges ved å sette sig fast i maskene, såsom settegarn og kroggarn, skal i sin helhet optas av vannet og bringes på land.

B. Med hensyn til andre stillestående redskaper skal der, forsåvidt redskapet ikke i sin helhet optas av vannet og bringes på land, forholdes som følger:

1. Ved almindelige kilenøter og lignende ikke nedenfor særlig nevnte redskaper skal der forholdes på en av følgende 3 måter (se Fig. 2—5):

a. Ledningsgarnet (landgarnet, skygarnet, forgarnet) løses fra land og legges kloss inn til og strekkes langs notens landside og bindes kloss til noten såvel ved en av stengene som ved notens forreste spiss («snyten») eller om ledningsgarnet ikke når så langt, så nær denne som mulig. Om ønskes, kan derefter de mellom notspissen («snyten») og («tungen») (storflåen) liggende deler av ledningsgarnet ved hjelp av et i retning mot land fastgjort tau, eller et par sådanne, hales stramt, så at ledningsgarnet ikke ligger inn på notveggen. Er ledningsgarnet så langt, at det når lenger enn til notspissen,

kan den overskytende del av samme belegges 16 juni. efter behag, dog så, at det ikke strekkes i retning inn mot land eller mot en nærstående kilenot eller lignende redskap. (Fig. 2 og 3).

b. Er ledningsgarnet ikke over 70 m. langt, regnet fra vinkelen ved krok-kaggen, kan den fra land løste ende av samme bindes fast til snyten såvel i vannflaten som 2 å 3 meter lenger nede, og landgarnet ved hjelp av et omtrent på midten av samme festet tau hales stramt i retning mot land. Dessuten skal tungen (storflåen) legges inn til notens motsatte side (fjordveggen) og fastbindes til denne såvel i vannflaten som 2 å 3 meter lenger nede. (Fig. 4). Hvis det av hensyn til notens sikkerhet anses ønskelig, kan der, når noten er stengt efter forannevnte litr. a eller b, istedenfor det borttatte landgarn anbringes et tau fra noten til land.

c. På sjø- og strømhårde steder ute mot havet eller i skjærgården, hvor sådan stengning som anført ovenfor under litr. a og b antas å medføre særlig fare for redskapets beskadigelse, skal inngangen sammenbindes således som anført under litr. b og landgarnet bindes kloss op til overtellen med minst 8 bendsler med 1,5 meters mellomrum mellom bendslene fra vinkelen ved krok-kaggen i retning inn mot land. (Fig. 5).

2. I den del av Lister fiskeridistrikt, som ligger vestenfor («nordenfor») Gunnarhaug fyr, men utenfor en rett linje fra Filleholmen ved Åsalviken tvers over innløpet til Fede- og Strandsfjorden til Klubben på Hitterøen, samt likeledes utenfor en rett linje fra Lyngnes på Hitterøen tvers over Hitterøsundet til Napp halvøen, skal det være tillatt istedenfor nogen av de ovenfor under nr. 1 a, b eller c foreskrevne stengningsregler å stenge kilenotene således, at tungen legges ut til notens motstående vegg (fjordveggen) og fastgjøres i denne stilling, samt at begge kiler hales kloss sammen ved et tvers over samme omtrent på midten av kilene anbragt tau. Dog skal denne stengningsmåte kun være lovlig, forsåvidt ledningsgarnet intetsteds står nærmere land enn 150 m., samt at der, ifall flere kilenoter anbringes utenfor hverandre, er en avstand av minst 10 m. mellom

- 16 juni. enhver kilenot med tilhørende ledningsgarn og ledningsgarnet til den utenforstående not, samt endelig at intet ledningsgarns lengde, regnet fra vinkelen ved krokaggen til dets inderste ende, overstiger 60 m.
3. I kilenoter, der er forsynt med 2 eller flere ledningsgarn i forskjellige retninger, skal samtlige ledningsgarn optas av vannet, og kilene ved inngangen bindes fast sammen.
4. I lakseverp (sittenot, flakenot, giljenot) og lignende redskaper skal selve noten i sin helhet optas og bringes på land. Det samme gjelder ledningsgarn, der fra noten måtte være anbragt i retning innover mot land, holme eller skjær.
5. I de i Skiensfjorden brukelige såkaldte »stekegarn« skal den ene »innskjæring« legges tvers over inngangen fra det ene »inngangsstik« til det annet og fastgjøres i denne stilling, hvorhos den ytterste del av landgarnet (»hegnet«) i en lengde av minst 4 meter skal senkes minst 3,5 meter under vannflaten ved almindelig lavvann.
- 6 a. I andre til nedrammede peler festede fangstinnretninger i sjøen, såsom bunngarn med eller uten ruse, ringruser eller lakseruser, skal enten inngangsåpningens (»ledets«) bundtelne løftes op til eller over vannflaten og fastgjøres i denne stilling, eller der skal i bunngarnet omtrent likeoverfor »ledet« tilveiebringes en åpning av minst 1,5 meters tvermål, hvis øvre kant skal være omtrent 1 meter under vannflaten ved almindelig lavvann. Velges den sistnevnte fremgangsmåte, skal derhos rusen, om redskapet er forsynt med sådan, borttas eller slås sammen således, at fisk ikke kan komme inn i samme.
- b. I Jarlsberg fiskeridistrikt kan der istedenfor de i litr. a. fastsatte stengningsregler forholdes således:
1. I ringruser slås rusen sammen og bindes inn til ringen.
 2. I bunngarn utvides »ledet« således, at det i vannflaten blir minst 1,5 m. bredt; dets bredde under vannflaten må ikke være innsnevret ved annet tverbånd enn bunntelnen. Ifall redskapet er forsynt med ruse, skal derhos denne slås sammen og bindes inn til garnet.
- c. Ingen av redskapene må trekkes i fredningstiden.
7. I de i Nisserelven (Nidelven ved Arendal) brukelige rusefisker skal ringen og rusen optas av vannet og ophenges på de til innretningen hørende peler og

stenger. Er ledningsgarnet (skygarnet, landgarnet) 16 juni. mer enn 50 meter langt, skal der derhos enten omtrent midt på samme anbringes en fra vannflaten til bunnen nående åpning av minst 3 meters bredde, eller dets ytterste del skal løftes op over vannet og opphenges på de til innretningen hørende peler i sådan lengde, at den gjenstående del av ledningsgarnet ikke overstiger 50 meter.

8. I de i Laagen brukelige evje- eller flåtefisker skal såvel selve fangegarnet (sekken) som ledningsgarnet (landgarnet) i sin helhet optas av vannet.

9. I andre i elv anbragte, av bunnet materiale bestående fiskeinnretninger, der er forsynt med ledningsgarn og særskilt fangerum, skal ledningsgarnet i sin helhet optas og bringes på land, forsåvidt det ikke for den vesentligste del er festet til nedrammede peler. Er dette tilfelle, skal der mellom fangerummet og ledningsgarnet tilveiebringes en åpning av minst 3 meters bredde, som når fra vannflaten til bunnen, og hvis ledningsgarnet er mer enn 50 meter langt, skal en lignende åpning derhos anbringes omtrent midt på ledningsgarnet. I ethvert tilfelle skal derhos inngangen til fangerummet avstenges.

10. I den såkaldte »indre mæl« ved Hellefos i Drammenselven skal enten inngangsåpningen avstenges således, at fisk ikke kan komme inn i samme eller der skal i den fra mælen til mælkummen førende renne anbringes en luke, der er således innrettet og plasert, at den gjennom rennen nedgående fisk hindres i å komme ned i kummen, men må falle ut i elven nedenfor mælen.

11. I sløer skal enten vannet avstenges fra innretningen, og ved dette stengsel anbringes en åpning i ledningsgjerdet, hvorigjennem vannet ledes ut i elven, eller der skal åpnes en luke i innretningens bunn, således anbragt og av sådan størrelse, at alt i innretningen innstrømmende vann undviker derigjennem, og således at fisken gjennom denne kommer ut i elven.

12. Teiner, kjær (kar) og andre fangstinnretninger, der er anbragt således, at fisken ved foss eller annen hindring er berøvet adgang til å komme videre, skal være avstengt således, at fisk ikke kan komme inn i samme.

13. I andre enn de under nr. 10, 11 og 12 nevnte teiner, kjær (kar) og lignende innretninger av stivt materiale

16 juni.

skal, forsåvidt innretningen er forsynt med såkalt »kalv« (o: kile- eller kegleformig inngang), enten dennes sidevegger legges inn til sideveggen i selve fangstinnretningen, eller kalven helt optas eller forsåvidt innretningen i sin nedre ende er over 1,5 meter høi innvendig, oppløstes minst 50 cm. over dennes golv.

Derhos skal der, hvad enten innretningen er forsynt med kalv eller ikke, i dens forreste mot strømmen vendende ende (»brystet«) være en fri åpning av minst 40 cm.s bredde, som når fra innretningens bunn til dens overkant, dog så, at åpningens høide over bunnen ikke behøver at overstige 50 cm. Er innretningen i sin forreste ende over 1,5 meter bred, skal åpningens bredde være minst 50 cm. Det samme skal gjelde, hvis innretningens mot strømmen vendende ende løper ut i en spiss, i hvilket tilfelle åpningen skal være anbragt på den utad mot elven vendende side nær ved den nevnte spiss.

Forsåvidt sådant ikke påkreves av hensyn til andre berettigede interesser, må den gjennom innretningen løpende vannmasse ikke ved foranstaltninger av fiskeriets eier eller bruker forøkes eller forminskes således, at fiskens gang gjennom innretningen vanskeliggjøres.

C. Forsåvidt det formedelst storm, sjøgang, strøm, vannflom eller andre naturhindringer ved ukefredningens inntreden måtte være forbundet med personlig fare å etterkomme foranstående regler i sin helhet, skal den del av arbeidet, som ikke straks lar sig iverksette, utføres så snart nevnte hindring — innen fredningstidens utløp — ophører; dog behøver sådant ikke å foretas i tiden fra lørdag aften kl. 8 til søndag aften kl. 6.

D. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

16 juni.

Kongelig resolusjon

av 16 juni.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes nedenstående av Fredrikshald bystyre i møte den 30 mai 1922 vedtatte tilleggsbestemmelser til § 63 i nevnte lov.

Sløifning av dampchette over komfyren er betinget av:

- »1. at samtlige værelser i bygningen har en minste høide av 16 juni.
2,8 m. fra loft til gulv,
2. at underloftet i kjøkkenet er pusset på bacula, netting eller H-Rib,
3. at kjøkkenet over ildstedet er forsynt med avtrekksventil til egen ventilasjonspipe av mur, der føres over bygnings tak sammen med røkpipen og at kjøkkenet har friskluftventil anbragt i ytterveggen, således at det er godt ventilert.«

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

I henhold til §§ 6, 7 og 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Kalvåg bygningsrepresentantskaps beslutning av 22 mai 1922 angående en reguleringsplan samt tilleggsbestemmelser til bygningsloven for nevnte bygningskommune på betingelse av, at gatelinjene i de gater, som løper langs kvartalene XX, XXI, XXII, XXIII og O. P. Q. R. forandres således, at avstanden mellom gate og byggelinje ikke blir mer enn 5 m.

Tilleggsbestemmelsene er sålydende:

»I kvartal II skal bebyggelsen utføres som tettbebyggelse, d. v. s. alle bygninger skal mot gaten opføres like til nabo-grense.

I de øvrige kvartaler skal bebyggelsen være åpen, d. v. s. ingen bygning må opføres nabogrunn nærmere enn 2,5 m., jfr. bygningslovens § 28.

Herfra kan dog reguleringskommisjonen tilstede undtagelser, hvor forholdene måtte tilsi det.«

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

I henhold til §§ 6, 7 og 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Lena herredsstyres beslutning av 1 juni 1922 angående reguleringsplan og tilleggsbestemmelser til bygningsloven for det nevnte lov underlagte strøk ved Lena stasjon.

Tilleggsbestemmelsene er sålydende:

§ 1. De strøk, som på reguleringsplanen er betegnet med brunt, anses som villastrøk.

16 juni. § 2. I villastrøk må enhver bygning opføres i minst 5 m. avstand fra nabogrensen.

Avstanden regnes fra bygningens vegg over sokkelen, medmindre bygningskommisjonen i spesielle tilfelle finner en annen beregningsmåte nødvendig.

§ 3. I villastrøk kan ikke uten herredsstyrets tillatelse opføres fabrikk eller annet industrielt anlegg, likesåltt som verkstedlokaler, bakerier, forlystelses- eller bevertningslokaler eller andre anlegg, som efter reguleringskommisjonens skjønn vil kunne medføre ulemper for de omboende.

Gjenopførelse av avbrendte anlegg av ovennevnte slags betraktes som nytt anlegg, når det ikke er påbegynt opført innen 1 år; dog må sådant nytt anlegg ikke være vesentlig større enn det avbrente.

§ 4. De strøk, som på reguleringsplanen er betegnet med rødt, anses som forretningsstrøk.

§ 5. I forretningsstrøk kan ikke uten herredsstyrets tillatelse opføres fabrikk eller annet industrielt anlegg.

Angående gjenopførelse av avbrente anlegg gjelder bestemmelsene i § 3 herom.

§ 6. I villastrøk tillates ikke opført bygning i større høide enn 2 etasjer.

I forretnings- og industristrøk tillates ikke opført bygning i større høide enn 2¹/₂ etasje.

Over den øverste tillatte etasje må ikke anbringes ildsted ei heller innres rum til varig ophold for mennesker.

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

I. I medhold av lov av 12 juli 1848 om behandling av det såkalte krabastømmer og bunnstømmer meddeles approbasjon på følgende av Otteråen fellesfløtningsforening vedtatte forandringer i det ved kongelige resolusjoner av 28 april 1866 og 21 august 1869 approberte reglement for behandling av krabas- og bunnstømmer:

Efter ordene »ved offentlig auksjon« i § 3 tilføies »eller med vedkommende departements samtykke underhånden«.

Paragraf 4 utgår.

I paragraf 5 tilføies: »Med vedkommende departements samtykke kan retten til optagelse av bunnstømmer av fellesfløtningsforeningen overdras til andre, således at

disse blir eiendomsberettiget til tømmeret, hvis ingen eiere 16 juni.
etter den i §§ 2 og 3 foreskrevne omgang melder sig«.

- II. Fellesfløtningsforeningens styre har å foranstalte reglement som det etter de nu approberte forandringer lyder bekjentgjort 2 ganger i hver av de to innen distriktet mest utbredte aviser samt å påse, at det stadig er opslått i kommunelokalene og på tingstedene i de herreder hvorfra last fløtes i vassdraget.

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

I henhold til vassdragslovens § 46 fastsettes som gjeldende inntil videre en ordning av lensene innen Orkedalsøren havnedistrikt — overensstemmende med et av overingeniør i havnevesenet Dorph i skrivelse av 3 juni 1921 avgitt forslag, hvorefter løslensen kan aubringes inntil 10 m. lenger øst enn tidligere tillatt.

Kongelig resolusjon

16 juni.

av 16 juni.

Nedenstående i møter 12 februar og 18 mai 1921 vedtatte regler for fellesfløtning i Vefsnvassdraget, Fustvassdraget og Drevjavassdraget i Vefsn, Hemnes, Hattfjelldal og Mosjøen, Nordland fylke, approberes i henhold til § 59 i lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 som gjeldende inntil videre:

§ 1. Foreningens formål er for medlemmenes felles regning å utføre fløtning i Vefsn elv med bivassdrag, Fusta elv med bivassdrag og Drevja hovedvassdrag, samt foreta forbedringsarbeider i vassdragene til fremme av en hurtig og sikker fløtning.

Underlagt fellesfløtningen er:

1. Vefsnvassdraget.

A. Hovedvassdrag.

Fra Vefsnfjorden til Grublandselvens utløp i Susna.

B. Bivassdrag.

1. Bjørnåga til og med dammen ved Storbjørnvatnet.

2. Tveråga til Grøvasuteren.

3. Svenningelven til Holmvasselsens utløp i samme.

16 juni.

2. Fustvassdraget.

A. Hovedvassdrag.

Fra Vefsnfjorden til Fustvatnet.

B. Bivassdrag.

1. Fustvatnet.

2. Herringelven til Herringbotn.

3. Strekningen Straumen—Luktvatnet.

3. Drevjavassdraget.

Fra Vefsnfjord til Drevvatnet.

§ 2. Den øverste myndighet er hos generalforsamlingen. Stemmeretten i andre saker enn vedtagelse av regler og forandringer i disse utøves således:

De, der inneværende eller foregående år har 250 til 1000 stk. sagtømmer eller 750 til 3000 stk. sliptømmer har 1 stemme, 1000 til 3000 stk. sagtømmer eller 3000 til 9000 stk. sliptømmer har 2 stemmer. Over disse kvanta har 3 stemmer.

Ved avstemning i spørsmål, som bare vedkommer et bestemt vassdrag, blir vedkommende medlemmers tømmerkvantum i dette vassdrag å legge til grunn for stemmeretten. Et fraværende medlem kan møte ved fullmektig.

Ordinær generalforsamling avholdes hvert år innen utgangen av mars måned. Tid og sted bestemmes av styret. Innkalling skjer med minst 14 dagers varsel ved rekommandert brev samt innrykning i minst 2 lokalaviser.

Alle saker avgjøres ved simpelt stemmeflertall. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Forandringer i foreningens lover avgjøres efter de i vassdragslovens § 53 fastsatte bestemmelser.

Forslag til lovforandring bør være innkommet til styret innen 1 februar s. å. og meddelelse om forslaget skal anføres i innkallelsen.

Den ordinære generalforsamling velger foreningens styre med varamenn, samt en revisor. Den bestemmer enn videre styrets og revisorens godtgjørelse.

Ekstraordinær generalforsamling kan innkalles på 8 dagers varsel, når styret finner det fornødent, eller når forlangende derom i skriftlig form fremsettes til styret av så mange medlemmer, at disse representerer minst $\frac{1}{3}$ av det i vassdraget siste år fløtte tømmerkvantum.

På ekstraordinær generalforsamling kan kun behandles saker, som er anført i innkallelsen.

Over forhandlingene såvel i generalforsamlingen som i styret føres protokoll.

§ 3. Foreningen ledes av et styre på 3 medlemmer med 3 varamenn. Funksjonstiden er 3 år og således, at der efter

tur uttrer 1 styremedlem og 1 varamann — de første efter lod- 16 juni-
trekning.

Styret velger hvert år innen sin midte en formann og næstformann. Styret er beslutningsdyktig, når 2 medlemmer er tilstede. I styremøte kan ikke et firma være representert av mer enn 1 representant.

Såvel styremedlemmer som varamenn kan gjenvelges, men er ikke pliktige til å motta gjenvalg før efter 2 års forløp.

§ 4. Styret har å etterkomme generalforsamlingens beslutninger. Det skal enn videre påse utført fløtningen og forbedringsarbeidene i vassdragene på beste og billigste måte, og i det hele vareta foreningens tarv.

Styret ansetter de nødvendige funksjonærer i foreningen og bestemmer disses lønn samt utferdiger instruks for vedkommende.

På den ordinære generalforsamling fremlegger styret beretning og revidert regnskap, såvel vedkommende fløtningen som vassdragets forbedring for sist forløpne år, samt forslag til ordning av årets fløtning og vesentlige forbedringer, som anses påkrevet i vassdragene.

§ 5. For omkostningenes beregning og fordeling inndeles de 3 vassdrag i de soner, som generalforsamlingen bestemmer.

I samme oiemed inndeles trevirket efter art og størrelse i de antall klasser, som generalforsamlingen bestemmer.

Styret fastsetter maksimal lengde for det tømmer, som kan mottas til fløtning for hver sone. Forandringer i soner, klasseinndeling og maksimal lengder må være besluttet innen september månedens utgang året før forandringene trer i kraft.

§ 6. For hvert hovedvassdrag opprettes en elvekasse til bestridelse av utgifter ved elveforbedringer m. v. På grunnlag av de i året hadde utgifter for hvert vassdrag bestemmer styret avgiften for fløtningen i hver sone. Utgiften, som ikke direkte kan henføres til noget bestemt vassdrag eller sone, fordeles pro rata på de samlede fløteutgifter.

Til vassdragenes forbedring og vedlikehold, renter og avdrag på elvekassens gjeld m. v. erlegges til foreningens elvekasse avgift av alt trevirke, som fløtes i vassdraget. Avgiftens størrelse og fordeling bestemmes av generalforsamlingen.

§ 7. Enhver eier av trevirke skal innen 14 april meddele styret foreløbig opgave over det kvantum, som han fra hver sone skal ha med i årets fløtning. Fløtningsforeningen sender hvert medlem varsel 14 dager i forveien.

Senest innen 15 august skal eieren av fløtet virke innsende endelig opgave over det virke, som er gått med i årets fløtning.

16 juni. Forsømmer tømmereien å gi opgave i rett tid til styret, kan han ilegges en mulkt av fra 50 til 200 kroner.

Om forlanges har trevirkets eier å innbetale i forhold til partiets størrelse de av styret fastsatte beløp til utredning av fløtningsomkostninger.

Undlates innsendelse av opgave over virkeskvantum, har styret rett til etter omstendighetene å la foreta optelling eller å fastsette kvantummet skjønnsmessig. Herunder regnes alt trevirke uansett størrelse i høieste klasse.

Undlates innbetaling av forskudd har styret rett til beslagleggelse av virke overensstemmende med § 8.

Uriktig opgave, som vil medføre tap for foreningen, har den samme følge som undlatelse av å meddele opgave

Bøter for manglende eller uriktige oppgaver og lignende tilfældige inntekter tilfaller elvekassen.

§ 8. Betaler eier av trevirke på opfordring ikke de på ham fallende utgifter for fløtning og elveforbedringsarbeider, er styret berettiget til på eierens gevinst eller forlis, hvorsomhelst i vassdrag eller lenser, å beslaglegge hans virke, som hefter for hele gjeldsbeløpet + renter 1 % over dagens gjeldende diskonto, og til etter 2 måneder efter første påkrav uten innkallelse til forlikskommisjon, uten lovmål og dom, men efter forutgående underretning til debitor, overensstemmende med lov av 12 oktober 1857 § 2, å selge virket ved offentlig auksjon til dek-kelse av gjeldsbeløpet med alle på grunn av manglende betaling påløpne omkostninger.

Fløtningsforeningen forbeholder sig for sitt tilkommende for fløtning og elveforbedringsarbeider samt for en hvilken-somhelst annen fordring, som den måtte ha på nogen av de fløtende, tilbakeholdelsesrett i hans tømmer eller annet trevirke og det således forstått, at styret kan i samme søke betaling såvel for, hvad der skyldes på dette, som for, hvad der eventuelt resterer uavgjort fra tidligere år.

§ 9. Ethvert medlem av foreningen, som skal ha utsortert tømmer, må ha sitt av styret godkjente sorteringsmerke, som blir å opføre på foreningens merkekart.

Av hvert merke, såvel ordinært som ekstraordinært, svares en årlig avgift av kr. 25,00. Såfremt årets merkeavgift efter påkrav ikke er innbetalt innen februar måneds utgang, utgår merket av merkekartet.

§ 10. Lasteeiere er forpliktet til å rulle ut det til fløtning anmeldte virke efter fløtningsinspektørens nærmere ordre. Skjer ikke dette, kan virket, hvis tiden tillater det, besørges utullet for eierens regning.

Fløtningen i bivassdragene ned til hovedvassdragene må

skje under hensyntagen til, at trevirket i hovedvassdragene 16 juni. ikke utsettes for å bli liggende inne.

Tømmer fra bivassdragene, som måtte komme ned i hovedvassdragene senere enn den dato, som er bestemt for sluttrensken, overtar fellesfløtningen intet ansvar for. For sådant tømmer beregnes tillegg efter regning, forsåvidt fellesfløtningsforeningens styre finner, at det med rimelig bekostning lar sig nedfløte.

Overliggende (inneliggende) tømmer fremfløtes de senere år. For ekstraarbeide med dette betales tillegg efter regning.

Trevirke, som omfattes av fellesfløtningen, tillates ikke fløtet privat i enkelte soner av vassdraget.

Kongelig kunnngjørelse

22 juni.

Om avgifter til statskassen fra 1 juli 1922 av brennevinstilvirkningen og til denne tilvirkning anvendt malm, jern eller gull, av stykker af brennstoffene samt av stoffvirkningen.

VI Haakon, Norges Konge, som vi herig:

Stortinget har den 12 juni d. a. fattet følgende beslutning:
»Til statskassen skal aflegges:

A. Fra 1 juli 1922 avgift af brennevinstilvirkningen ved de almindelige brænderier efter følgende regler:

1. Avgiften aflegges med kr. 2.02 — to kroner og to øg sekst øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennvin, hvorefter foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter eller derover og med indlægges af de nærmere fastsatte med hensyn til kontrollen, som Finans- og Tolddepartementet bestemmer, udføres til udlandet, blir afgiften i tilsvarende for eksport med kr. 2.02 — to kroner og to øg sekst øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke, når endelige derom fremkommer inden to år efter udførselen. Forat brennvin skal anses som ranset, må det på en sådan måde, som af Finans- og Tolddepartementet nærmere bestemmes, gødgøres, at det efter skattelegningen har undergået en fullstændig rensningsproces med omdestillning.
3. Når brennvin gøres utjellig til

Utgiver: Byråchef Young.

Grendahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.